

ZARZĄDZENIE

Dnia 9 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. K.**

po rozpoznaniu wniosku skazanej sygnalizującego wystąpienie podstawy wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 listopada 2023 r., sygn. II AKa 138/23, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 15 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 47/19,
na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. *a contrario*,

nie stwierdził podstaw wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 listopada 2023 r., sygn. II AKa 138/23.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Koninie, wyrokiem z dnia 15 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 47/19, uznał M. K. za winną przestępstwa kwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k., a także czynu realizującego znamiona z art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 61 u.p.n. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz przestępstwa z art. 56 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Na tej podstawie wymierzył oskarżonej kary jednostkowe, a następnie karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 550 stawek dziennych grzywny, po 100 zł każda. Wyrok ten, w zakresie dotyczącym oskarżonej M. K. został zaskarżony apelacją jej obrońcy, która jednak okazała się nieskuteczna. Sąd Apelacyjny w Poznaniu,

wyrokiem z dnia 21 listopada 2023 r., sygn. II AKa 138/23, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy w części dotyczącej oskarżonej. Kasację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonej. Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 11 czerwca 2025 r., sygn. akt I KK 294/24, oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

Pismem datowanym na 25 listopada 2025 r. prawomocnie skazana M. K. wniosła o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 15 czerwca 2022 r., sygn. akt. II K 47/19. W ocenie skarżącej w sprawie zachodzą okoliczności świadczące o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Wbrew zapatrywaniom skazanej – pomijając to, że kwestia braku wiarygodności zeznań E. M. była podnoszona w postępowaniu, którego dotyczy sygnalizacja (w kasacji uznanej przez Sąd Najwyższy za oczywiście bezzasadną wskazano, że świadek była już skazana za składanie fałszywych zeznań) – podnoszona przez nią okoliczność nie stanowi o wystąpieniu w niniejszej sprawie uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Jak wynika z treści uzasadnienia wniosku, podstawę wznowienia postępowania z urzędu ma stanowić złożenie przez świadka E. M. fałszywych zeznań w sprawie toczącej się pod sygn. II K 47/19, co ma potwierdzać przedstawienie jej zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 233 § 1 k.k. w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w K. – [...].

Przyjęcie założenia – zgodnie z twierdzeniem skazanej – że hipotetycznie istnieje możliwość wykazania, że ustalenia faktyczne, decydujące o przypisaniu skazanej odpowiedzialności za zarzucane jej przestępstwa, były poczynione w oparciu o fałszywe zeznania, nie oznacza że wyrok objęty wnioskiem o wznowienie został wydany, mimo że zachodziła inna okoliczność wyłączająca ściganie, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Jeżeli skazana nie popełniłaby zarzucanego jej czynu, a jej skazanie było konsekwencją przestępstwa popełnionego w związku z postępowaniem, a to przestępstwa składania fałszywych zeznań przez w/w świadka, to sytuacja taka

odpowiada podstawie wznowienia z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. W takim przypadku wznowienie postępowania nie następuje z urzędu, lecz na wniosek odpowiadający wymogom określonym w art. 545 § 2 k.p.k., a fakt złożenia fałszywych zeznań musi być, zgodnie z art. 541 k.p.k., ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 lub w art. 22. W tym wypadku wniosek o wznowienie postępowania powinien wskazywać wyrok skazujący lub orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania wyroku skazującego.

Z tych powodów rozstrzygnięto jak niezaskarżalnym zarządzeniu.

[J.J.]

[r.g.]